

Tema vatten

Sollerö skolas miljöuppsatser 2012

Vattenglas

Det var en gång ett glas med vatten. Det stog på ett bord sen kom en katt och tippade ut glaslet. Då kom ägaren han skällde på katten sen kom en stor våg och sköljde bort huset.

Rasmus Jugen Forsblom, klass 2

Mamma du är min hjälte

Det var en tidig decembermorgon. Jag och min kusin Vilda skulle ut på Siljan och åka skridskor tillsammans. Vi började med att äta en stadig frukost. Sen satt vi på oss våra ute kläder och gick ut till bryggan för att sätta på oss våra skridskor. Då kom min mamma i full fart rakt emot oss och skrek har ni inte glömt nåt? – Isdubbar så klart. Vi satte på oss isdubbarna och körde ut på isen. Det var så vackert där ute man glömde helt bort var man var. Men saken var att vi åkte längre och längre ut men vi tänkte aldrig på det. Till slut så var vi så långt ut så vårt hus såg ut som en myra. Jag stannade en stund för att pusta lite och då hörde jag ett knak, jag blev fundersam och så hörde jag det igen. PLASK så hade jag ramlat ner i isen och jag kände hur vattnet trängde sig in till mina kläder jag var helt genomblöt och dessutom frusen som bara den. Jag hörde min kusin ropa hjälp hjälp... , men ingen kom för vi var så långt ut. Å då kom jag på att jag hade mina isdubbar runt halsen jag drog av dom och satt i dom i isen och drog mig upp. Det var väldigt svårt att komma upp för jag blev bara kallare och svagare. Men till slut så kom jag upp. Det var nog det värsta jag hade varit med om i mitt liv. Min kusin hade ringt efter hjälp men jag hann upp ur vattnet som tur var annars kanske jag hade frusit ihjäl. Men lite längre bort såg jag en skoter. Jaa det är räddningstjänsten som har kommit för att hämta oss. Å Gud vad skönt att åka därifrån jag vill aldrig åka dit igen. När vi är framme så kom mamma i full fart och kramade mig. Jag gick in och fick varm choklad och grädde mmmh det bästa som finns. Vilken tur att mamma sa att vi skulle ha med oss isdubbar.

MAMMA DU ÄR MIN HJÄLTE

Jonna Danielsson, klass 6

Föroreningen

Det var en gång en pojke som hette Peter. Han bodde i Antarktis. Han hade brunt mörkt hår och blå ögon. Hans pappa var ofta ute och åkte släde som drogs av sex hundar. Dom hette Wolf, Bruno, Pluto, Skruven, Korken och Pricken. Alla är draghundar. Ibland får Peter följa med sin pappa och åka släde. Idag fick Peter följa med sin pappa till Ishavet. Där brukade det vara en massa isbjörnar men den här gången var det inga isbjörnar där. Nej det var bara en massa föroreningar där. Människor hade inte brytt sig om naturen och miljön och framförallt inte brytt sig om djuren som lever i naturen. Peter och hans pappa blev ledsna och sura. Dom ringde genast en reningsfirma.

Dom sa,

- Vem bryr sig om miljön?

- Jag. Om du inte fixar det här så kommer säkert hela jorden att må dåligt till slut.

- Okej vi renar havet.

- Gör ett nytt företag som heter "Var rädd om naturen".

Efter den dagen så behöver dom inte vara rädda för att något hav skall bli ner-smutsat något mer.

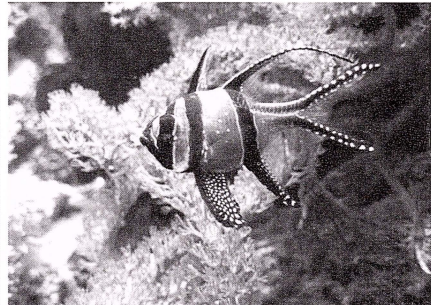
Klara Daniels, klass 4

Fiskar dör om dom är på land för dom har gälar och man kan inte andas med gälar på land.

Späckhuggare är så starka att dom kan dra ner en vitval i vattnet sen simmar dom hem och äter. 10 späckhuggare är så starka att dom kan döda en blåval.

SLUT

Ella Iversen, klass 1

Syrena sjöjungfrun

Det var en helt vanlig dag solen sken och fåglarna kvittrade. Allt var frid och fröjd till och med långt ut till havs där den lilla sjöjungfrun Syrena simmade och

lekte med sin sjöhäst Pip.

- Kull, du har den, fnissade Syrena.

- Det är fuskigt. Du är mycket snabbare än jag, flåsade Pip samtidigt som han skrattade.

- Middagen är klar, ropade Syrenas mamma.

- Vi kommer mamma, ropade Syrena.

Middagen bestod av sjögrässpagetti och korallbollar.

- Vad får jag för mat, undrade Pip.

- Du får sjögräs, svarade mamma.

- Mums jag älskar sjögräs, sa Pip.

Efter middagen gick de ut och lekte kurragömma i korallerna. SLUT.

Liv Ståhlkloo, klass 2

Den magiska floden

Det var en gång en groda som låg på ett näckrosblad och sov. Plötsligt vippade näckrosbladet till och grodan vaknade. Grodan såg sig skräckslaget omkring. Sedan lade han sig ner igen. Precis innan han somnade kom en ganska stor bläckfisk.

-Vad heter du, jag heter Brako, sa bläckfisken.

-Ha, ha Blekfisbrakaren, sa grodan.

-Nej, jag är en bläckfisk och ingen blekfis. Dessutom brakar jag inte.

- Okej, okej, sa grodan. I alla fall, jag heter Grudd.

-Ha, ha Gruddenbull, sa Brako.

-Det där var inte snällt, sa Grudd gråtfärdigt.

-Du sa Blekfisbrakaren och jag sa Gruddenbull så nu är vi kvitt, sa Brako.

Men då började det mullra i ett rör som var strax intill dom vid viken.

-Samma längre ut Brako, skrek Grudd.

-Varför det, skrek Brako.

-Gör bara som jag säger! Skrek Grudd.

De simmade ut mot havet. När de var ganska långt ut såg Brako sig om. Då kom det fullt av äckliga saker ut ur röret.

-Vad var det där?, sa Brako.

-Det där brukar hända ganska ofta, men man vänjer sig, sa Grudd.

-Men allvarligt, vad var det där?

-Människorna kan inte hålla reda på sina sopor och....

-Och vaddå?, sa Brako.

-Sina rester efter maten kan man säga, sa Grudd.

-Jaha, nu förstår jag. Men varför släpper dom ut det i havet? sa Brako.

-Vet inte, sa Grudd.

Plötsligt ropade någon.....

-Grudd, kom och ät!

-Vem var det, sa Brako.

-Min fru, sa Grudd.

-Hej då, sa Brako.

-Hej då. Vi kan väl ses igen, sa Grudd.

-Vi möts här i morgon vid samma tid. Om du vill komma ner till mig någon gång så bor jag på Planktongatan 77, sa Brako.

-Okej, sa Grudd och simmade iväg.

Nästa dag simmade Grudd till platsen där dom skulle mötas. Men Brako kom inte. Det kom en annan bläckfisk i stället.

-Hej, är det du som är Grudd, sa bläckfisken.

-Ja, sa Grudd.

-Bra, min man Brako pratade om dig.

-Men varför är inte Brako här?, sa Grudd.

-Han blev så arg för att människorna inte håller rent så han simmade iväg för att stoppa det, sa bläckfisken.

-Men hur ska han kunna stoppa det själv?,sa Grudd

-Han sa att han skulle försöka hitta den magiska floden som finns i sagorna, sa bläckfisken.

-Jag måste hitta honom och hjälpa honom, sa Grudd och simmade mot stranden.

-Jag heter i alla fall Brakolina och är Brakos fru.

När Grudd kom in i sin dunge stod hans fru Greta och gjorde mat och hans tjugofem barn satt och byggde med klossar.

-Kom och ät Grudd. Barnen och jag har redan ätit, sa Greta.

-Jag ska ut och resa lite, sa Grudd. Lägg maten i en burk så tar jag med den.

När Grudd var på väg ut genom dörren höll han på att trampa på Glina som var ett av hans barn.

-Vart ska du pappa? sa Glina.

-Jag ska ut och resa.

-Varför det, du har väl det bra här med oss? sa Glina.

-Jo, jag har det jättetrevligt här men jag måste hjälpa en vän, sa Grudd.

-Snälla pappa, stanna.

-Jag måste gå nu, sa Grudd och puttade bort henne.

När Grudd simmade iväg undrade han åt vilket håll han skulle simma. Men då kom han på att Glina hade en bok just om den mystiska floden så han vände om mot dungen. När han kom in stod Glina kvar på samma ställe som förut.

-Du Glina, får jag låna din bok om den mystiska floden? sa Grudd.

-Varför ska du ha den? Sa Glina.

-Om jag börjar sakna dig så har jag en sak som jag kan krama om, sa Grudd.
-Du får bara låna den om jag får låna din pipa,sa Glina.
-Okej då , sa Grudd och gav Glina sin pipa.
Återigen plaskade han ut mot havet. Han slog upp Glinas bok. Där stod bara saker om hur det var vid den magiska floden. Floden kan bota sjuka, floden kan rena vatten. Men längst bak i boken var det en karta. Grudd sa för sig själv:
-Samma förbi den stora bläckfiskens grotta, simma förbi sjögräsodlingen och simma sedan upp till ytan. Då kan du se den magiska floden. Grudd satt igång att simma mot bläckfiskens grotta. När Grudd var framme vid den stora grottan anade han en bläckfisk på andra sidan grottan.
-Brako, vänta! Skrek Grudd.
-Vad gör du här? Sa bläckfisken och simmade iväg mot Grudd. Det var Brako.
-Vad gör du här? sa Brako ännu en gång.
-Jag är här för att hjälpa dig att hitta floden, sa Grudd.
-Det skulle vara bra om du hade en karta, sa Brako.
-Oturligt nog har jag en karta, sa Grudd.
-Det var väl inte oturligt, sa Brako.
-Jag bara skojade, sa Grudd.
-Är vi på rätt väg? Sa Brako.
-Det är vi , sa Grudd. Vännerna började att simma, men så hörde dom ett vrål. Det var den stora bläckfisken.
Grudd sa:-Vad ska vi göra?
-Jag pratar med honom, sa Brako.
-Varför skulle du kunna prata med honom utan att bli uppäten, sa Grudd.
-Han är en bläckfisk och jag är också en bläckfisk så jag kan prata med honom, sa Brako.
Brako simmade till grottan.
-Vi kommer i fred. Och vi vill inte ha din enorma skatt, skrek han in i den.
-Hur visste du att han vaktade en skatt, sa Grudd.
-Jag pratar ju bläckfiska, sa Brako. Det var ju det han vrålade om nyss. Men nu simmar vi bort härifrån så snabbt som möjligt.
-Jag får fiskfjäll, sa Grudd. Sedan simmade dom iväg.
-Vart ska vi nu, sa Brako.
-Vi ska till...sa Grudd, och tittade i boken- Sjögräsodlingen!
-Okej, sa Brako och började simma. De simmade i en kvart sedan sa Grudd:
-Där är sjögräsodlingen. De simmade dit, sedan simmade de till ytan.
-Ser du floden?, sa Brako.
-Nej, sa Grudd och tittade ner i boken. Aha! sa han sen och lyste upp. Här står det ”När ni är vid ytan, simma mot den norra stranden. Tryck sedan på knappen som gömmer sig i björken. Då visar sig floden.”

-Så vi ska trycka på en knapp som är i en björk som är på den norra stranden?, sa Brako.

-Precis, sa Grudd och började simma. När dom var framme vid stranden stannade Brako.

-Kom då, sa Grudd.

-Jag är ju en bläckfisk och jag vill inte gå upp på land.

-Men jag är en groda, så jag kan, sa Grudd. Han kravlade sig upp på stranden och såg sig omkring. Där var det fem björkar men vilken var det? Grudd slog upp boken. Längst ner i det högra hörnet var det tre vattendroppar som stod i en pyramid. Grudd tittade på de fem björkarna. På en av björkarna fanns det tre vattendroppar precis som i boken. Grudd hoppade fram till den björken och letade i gräset.

-Vad letar du efter, sa någon plötsligt.

-Jag letar efter knappen som hör till floden.

-Vem är du? Sa Grudd.

-Jag heter Fiffi, sa rösten, jag är en ekorre.

Grudd tittade upp i trädet och där på en gren satt en liten ekorre. Den hoppade ned och tittade på Grudd.

-Jag heter Grudd, sa Grudd och sträckte fram handen. Fiffi tog den och skakade den.

-Knappen är där, sa Fiffi och pekade upp i trädet. Grudd försökte klättra upp men det gick inte.

-Ska jag hjälpa, sa Fiffi och klättrade upp i trädet. När hon kom till knappen tryckte hon på den. Marken började skaka och alla människor som var på stranden sprang i väg. Marken där Grudd stod delade på sig. Det kom fram vatten där. Grudd ramlade i och skrapade sig på benet. Det var floden som dom letat efter. Men floden kom inte så långt. Vid havet var det fortfarande jord kvar.

Grudd kröp upp till kanten. Fiffi kom ned och satte sig bredvid honom. Titta, skrek hon och pekade på Grudds sår. Det läktes.

-Det är faktiskt den magiska floden, sa Grudd. Fiffi och Grudd gick bort där vattnet tog slut. Sedan sa Grudd:-Tänk om jag kunde gräva bort jorden. Då satte Fiffi igång med att gräva. När hon var klar rann vattnet ut i havet.

-Jaaa! Skrek Grudd överlyckligt.

-Jaaa! Skrek också Fiffi. Grudd tittade på henne.

-Vaddå, jag hjälpte faktiskt också till, sa Fiffi.

Nu är Grudd och Brako hemma igen och havet är rent. Och havet levde lyckligt i alla sina dagar.

Svea Granström klass 3